

Xavier Pagès, per exemple

Modest Guinjoan Josep Maria Llaurador

Les muntanyes de Prades són una petita meravella natural del sud del país. Són 307 quilòmetres quadrats de muntanya i verd creuats per mil caminets que permeten admirar uns paisatges característics d'un valor que no es mesura amb diners i que resisteixen com poden l'embat de depredadors disposats a convertir-los en riquesa exclusivament econòmica. Per sort, sembla que la seva preservació està ben enfocada, gràcies a la protecció que ja tenen i a la que els donarà l'administració catalana.

En paral·lel, algunes persones, de manera callada, sense mitjans de cap tipus, lliuren una batalla desigual contra la inèrcia del progrés oficial i treballen per mantenir aquest patrimoni col·lectiu de forma absolutament desinteressada, simplement perquè l'estimen. El Xavier Pagès, ànima de l'Associació d'Amics de les Muntanyes de Prades, és una d'aquestes persones. Viu a Farena, un nucli preciós de Mont-ral, amb 30 habitants només, on té un petit restaurant i dedica, juntament amb altres persones, un munt d'hores a la muntanya.

Entre les seves activitats n'hi ha una que arriba al cor: recuperar camins perduts. Ho fa, no pas a base de bulldozers, sinó d'instrumental manual, tot lluitant a pas de formiga contra els esbarzers i altres invasors naturals d'uns camins esborrats que prèviament cal trobar. El satisfà d'allò més poder incorporar aquests camins a la magnífica caminada que ell i la seva gent fan cada any a l'octubre.

En una societat consumista i superficial com la nostra, aquest és un petit homenatge als centenars o potser milers de persones que, com el Xavier Pagès, es dediquen al patrimoni natural, cultural, històric, literari o musical, de manera altruista i amb un gran esforç. Ens enriqueixen a tots i ens mantenen vius com a poble.